

Hageja nõuded

- tunnistada, et kuna Tšehhi Vabariik jättis tagamata, et Tšehhi Vabariigist Katowicesse Poola veetud materjal TPS-NOLO (Geobal) veetakse tagasi Tšehhi Vabariiki, siis on Tšehhi Vabariik rikkunud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1013/2006 jäätmesaadetiste kohta ⁽¹⁾ artikli 24 lõikest 2 ja artikli 28 lõikest 1 tulenevaid kohustusi;
- mõista kohtukulud välja Tšehhi Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

1. Tšehhi Vabariigist Poola veetud materjal TPS-NOLO (Geobal), mis tekib prügila (Ostramo laguunid) ohtlikest jäätmetest, ladustatakse üles teises prügilas Tšehhi Vabariigis ning see liigitatakse orgaaniliste materjalide rafineerimisel, destilleerimisel või pürolüüsil tekkivaks tõrvajäätmeks, on Poola ametivõimude sõnul jäätmed Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1013/2006 jäätmesaadetiste kohta (edaspidi „jäätmesaadetiste määrus“) lisa IV tähenduses.
2. Sellest, et Tšehhi Vabariik vaidlustab kõnesoleva aine liigitamise jäätmeteks, tulenevalt selle materjali registreerimisest Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1907/2006 alusel, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) ning millega asutatakse Euroopa Kemikaaliamet, muudetakse direktiivi 1999/45/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 793/93 ja komisjoni määrus (EÜ) nr 1488/94 ning samuti nõukogu direktiiv 76/769/EMÜ ja komisjoni direktiivid 91/155/EMÜ, 93/67/EMÜ, 93/105/EÜ ja 2000/21/EÜ ⁽²⁾ (edaspidi „REACH“), on tõusetunud konfliktiolukord, mida reguleerib jäätmesaadetiste määruse artikli 28 lõige 1, mis näeb ette, et kõnealust materjali tuleb käsitleda nii, nagu tegemist oleks jäätmetega.
3. Materjali registreerimine vastavalt REACHile ei taga, et aine kasutamine ei vii üldise keskkonda ja inimeste tervist kahjustava tagajärjeni, või et see aine automaatselt lakkab olemast jääde. Kui puudub riigisisene otsus, et kõnealune aine on jõudnud staadiumisse, kus jääde lakkab olemast jääde, ei saa selle aine REACHi alusel registreerimist pidada kehtivaks REACHi artikli 2 lõike 2 alusel.
4. Kuna kõnealust ainet veeti üle piiri ilma sellest teavitamata, tuleb seda vedu käsitada kui „ebaseaduslikku saadetist“ jäätmesaadetiste määruse artikli 2 lõike 35 punkti a tähenduses. Sellisel juhul peab lähtekoha pädev asutus saama teavet asjakohase menetluse käigus, et tagada kõnealuse jäätmete tagasivõtmine vastavalt määruse artikli 24 lõikele 2, mida Tšehhi Vabariik põhjendamatult keeldub tegemast. See kohustus ei ole välistatud REACHi artikliga 128, mis tagab ainete, segude või toodete vaba liikumise REACHi artikli 3 tähenduses, kuna jäätmed on jäetud sõnaselgelt välja selle määruse kohaldamisalast (vt REACHi artikli 2 lõige 2).

⁽¹⁾ ELT 2006, L 190, lk 1.

⁽²⁾ ELT 2006, L 396, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Förvaltningsrätten i Malmö, migrationsdomstolen (Rootsi) 6. juulil 2017 – A versus Migrationsverket

(Kohtuasi C-404/17)

(2017/C 293/26)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Förvaltningsrätten i Malmö, migrationsdomstolen (Malmö halduskohus, immigratsioonikohus)

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: A

Vastustaja: Migrationsverket (migratsiooniamet)

Eelotsuse küsimus

Kas taotlust, mis sisaldab taotleja esitatud teavet, mida peetakse usutavaks ja mida kasutatakse seega kõnealuse taotluse läbivaatamise alusena, kuid mida peetakse rahvusvahelise kaitse vajaduse tõendamiseks ebapiisavaks, kuna teabest päritoluriigi kohta ilmneb, et ametiasutused pakuvad vastuvõetaval tasemel kaitset, tuleb pidada selgelt põhjendamatuks taotluseks muudetud direktiivi 2013/32 artikli 31 lõike 8 tähenduses⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/32/EL rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühiste nõuete kohta (ELT 2013, L 180, lk 60).

10. juuli 2017. aasta esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Prantsuse Vabariik

(Kohtuasi C-416/17)

(2017/C 293/27)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: J.–F. Brakeland, W. Roels)

Kostja: Prantsuse Vabariik

Hageja nõuded

— tuvastada, et Prantsuse Vabariik on rikkunud kohustusi, mis tulenevad võrdse kohtlemise ja tõhususe põhimõtetest ning ELTL artiklitest 49 ja 63 ning ELTL artikli 267 kolmandast lõigust, kuna ta on säilitanud nende sätete õigusliku toime -, mille eesmärk on kõrvaldada selliste dividendide majanduslik topeltmaksustamine, mis võimaldavad emaettevõtjal arvata dividendimaksust, mida ta peab tasuma oma tütarettevõtjate makstud dividendide edasijaotamise korral oma aktsionäridele, maha nende dividendide maksimisega seotud tulumaksukrediidi, kui need dividendid pärinevad Prantsusmaal asutatud tütarettevõtjalt, aga ei paku seda võimalust, kui need dividendid on pärit mõnes teises liikmesriigis asutatud tütarettevõtjalt, sest see õigusnorm ei anna niisugusel juhul õigust tulumaksukrediidile, mis on seotud nende dividendide maksimisega selle tütarettevõtja poolt, – osas, milles Conseil d'État (kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) praktika kohaselt rahuldatakse sellise dividendimaksu hüvitamise taotlused, mis on sisse nõutud liidu õigust rikkudes Euroopa Kohtu otsuse kohtuasjas C-310/09 Accor⁽¹⁾ tähenduses, üksnes kolme järgmist piirangut arvestades:

— õigus õigusvastaselt sissenõutud dividendimaksu hüvitamisele on piiratud keeluga võtta arvesse väljaspool Prantsusmaad asuvate tütarettevõtjate tütarettevõtjatele kohaldatud maksu;

— õigus õigusvastaselt sissenõutud dividendimaksu hüvitamisele on piiratud ebaproportsionaalsete tõendamisenõuetega;

— õigus õigusvastaselt sissenõutud dividendimaksu hüvitamisele on piiratud kolmandatele isikutele Prantsusmaal jaotatud dividendist antud maksukrediidile seatud piiranguga; ja kuna Conseil d'État (kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu), kes on viimase astme halduskohus, on need piirangud kehtestanud ilma Euroopa Kohtult küsimata kas need piirangud on kooskõlas liidu õigusega;